

РЕШЕНИЕ

№ 4389

гр. София, 02.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 25.06.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Татяна Жилова

Луиза Христова

при участието на секретаря Емилия Митова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **4944** по описа за **2021** година докладвано от съдия Антоанета Аргирова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.208-228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

С Решение от 12.04.2021 г., постановено по н.а.х. дело №9525/2020 г. по описа на Софийския районен съд, СРС, НО, 13-ти състав е отменено Наказателно постановление /НП/ с изх. СОА20-РД11-1929, регистрирано на 23.06.2020 г., издадено от заместник кмета на Столична община, Направление „транспорт и градска мобилност“, с което на основание чл.178д от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) на Т. Е. В. е наложена „глоба“ в размер на 200 лв. за извършено нарушение на чл.98, ал.2, т.4 от ЗДвП.

В срока и по реда на чл.211, ал.1 от АПК, вр. чл.63, ал.1 от ЗАНН решението е обжалвано от директора на Столична община (СО), с искане да бъде отменено и да се потвърди издаденото НП. Наведените касационни основания са за нарушение на материалния закон и допуснати съществени процесуални нарушения - чл. 348, ал. 1, т. 1 и т.2 НПК, вр. чл. 63, ал.1, изр. 2-ро ЗАНН, аргументирани в жалбата с доводи, че СРС не е разгледал и преценил всички събрани по преписката доказателства и не са обсъдени доводите на страните. Оспорва се изводът на въззивна инстанция, че датата на извършеното нарушение не е посочена, тъй като върху НП е залепен деловоден номер- автоматично извлечен от електронната система, поради което не е налице

нарушение на разпоредбата на чл. 57, ал. 1, т. 2 от ЗАНН. В тази връзка излага, че документооборотът и свързаните с него дейности в Столична община се осъществява чрез регистрация в Официалния документен регистър на СО (ОДРСО) – административна информационна система на СО (АИССО)– електронна система „Акстър офис“, съгласно Вътрешните правила за оборота на документи на хартиен носител в централната администрация на СО и Вътрешни правила за разпределяне на входяща/вътрешна/изходяща кореспонденция, адресирана до и подписана от кмета на СО, утвърдени от кмета на СО. Всички документи се регистрират в електронната система посредством регистрационни номера, които се определят със заповед на кмета на СО. Преди предаване за регистрация в деловодството, съставени и съгласувани документи се подписват от издателя подателя. Извършва се проверка за наличието на всички изискуеми реквизити, като неоформените по съответния ред документи не се регистрират. По съществуто на спора излага, че В. е паркира автомобила си, навлизайки в маркировката на „по-дълго“ паркомясто, предназначено за безплатно паркиране на лица с трайни увреждания, като по този начин ограничава правото на правоимащия и не спазва съответната дистанция.

В о.с.з. пред АССГ касаторът, чрез процесуалния си представител-юрк.А., поддържа жалбата и моли за уважаването ѝ, както и за присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът-Т. Е. В. не се представлява, но от пълномощника му- адв. П. В. е депозирана молба за отхвърляне на жалбата по съображенията, изложени в писмения отговор на жалбата. Заявено е и искане за присъждане на разносните за съдебното производство.

оспорва касационната жалба. Подробни аргументи излага в представения по делото Писмен отговор с вх. №21030735 от 20.05.2021г.

Участващият по делото прокурор от СГП дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания по смисъла на чл.348 от НПК, вр.чл.63, ал.1, изр.2-ро ЗАНН и тези, за които следи служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, вр.чл.348 и чл.354 от НПК, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Районният съд е установил от фактическа страна, че на 13.05.2020 г., около 12:50 ч., в [населено място] на [улица], преди [улица]към [улица]Т. В. е паркирал лека автомобил „Нисан Джук“ с ДК [рег.номер на МПС], собственост на Б. Б.-В., на място за хора с трайни увреждания, обозначено с пътен знак Д21. Служители на СДВР, сред които и свидетелката Н., на длъжност „старши полицаи“ в сектор „Общинска полиция“, извършвали регулярна проверка и установили нарушението. Бил съставен АУАН № 495571/13.05.2020 г., с който по отношение на Т. В. било повдигнато административнонаказателно обвинение за нарушение на чл. 98, ал. 2, т. 4 от ЗДвП., връчен на нарушителя, който посочил, че автомобилът не е паркиран на място, предназначено за хора с трайни увреждания. В срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН били депозиран допълнителни възражения, в които било оспорено съдържанието на АУАН.

Въз основа на АУАН е издадено и оспореното НП.

За да отмени обжалваното НП, въззивният съд е приел, че наказателното постановление е издадено в нарушение на чл. 57 ал. 1 т. 2 ЗАНН, съгласно която разпоредба в наказателното постановление следва да бъде посочена дата на издаването му, поради което СРС е приел, че е допуснато съществено процесуално нарушение, което е самостоятелно основание за отмяна на НП. По съществуващото на спора е приел, че на мястото, обозначено с пътен знак Д21 е паркирано друго МПС, а автомобилът на В. - разположен извън обозначаващата мястото пътна маркировка, поради което не е налице нарушение на разпоредбата на чл.98, ал. 2, т.4 от ЗДвП.

Решението е правилно.

Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд. Касационният контрол за правилност на решението, осъществяван от административния съд, е ограничен от въведените с жалбата основания, с изключение на съответствието му с материалния закон и съществените процесуални изисквания, за които следи служебно. СРС не е допуснал съществено процесуално нарушение-чл.348, ал.1, т.2 от НПК, вр.чл.63, ал.1 от ЗАНН, свързано с процеса на допускане, събиране и преценка на доказателствените материали по делото или ограничаващо правото на защита на касатора в настоящото производство. АС-София град не може да подменя вътрешното убеждение на контролирания съд по фактите, включени в предмета на доказване. Касационният съд може да контролира само начина на формирането, но не и съдържанието на вътрешното съдийско убеждение, поради което и не може да прави своя преценка на събраните доказателства и да изгражда въз основа на тях нови фактически изводи, след като не е допуснато съществено процесуално нарушение, свързано с процеса на допускане, събиране и преценка на доказателствените материали по делото, които биха обусловили връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на СРС. В случая, въззивната инстанция, като съд по фактите и по правото, е събрала необходимите за изясняване на делото доказателства и не е допуснала процесуална пасивност в нарушение на задълженията си по чл. 13 и 107, ал.2 и ал.3 НПК, вр.чл.84 от ЗАНН или процесуално нарушение, изразяващо се в игнорирането на относими доказателства, или недостатъчната преценка на някои от доказателствените материали за фактите, включени в предмета на доказване. Фактическите констатации са направени след анализ на събраните по делото доказателства- съдържащите се в преписката, както и гласните доказателства, съдържащи се в показанията на свидетелите Н. и К..

Правилно от страна на СРС е прието, че в НП е допуснато нарушение на чл. 57 ал. 1 т. 2 ЗАНН. Датата на издаване на наказателното постановление е от значение за преценка спазен ли е срока по чл. 34 ал. 3 от ЗАНН. В конкретния казус в наказателното постановление липсва дата на издаването му. Посочването на датата 23.06.2020г., а именно когато наказателното постановление е било деловодно изведено в деловодството на Столична община, не може да се приеме за дата на издаване на наказателното постановление, доколкото за дата на съставяне на наказателното постановление следва да се счете дата, на която е положен подпис от страна на наказващия орган и предхождаща регистрацията в електронната система на СО. Предвид липсата на посочена дата на издаване на наказателното постановление не може да бъде извършена преценка дали е спазен давностния срок по чл. 34, ал. 3 от ЗАНН. Посоченото процесуално нарушение е съществено и е самостоятелно

основание за отмяна на НП.

Неоснователни са доводите в касационната жалба, че направените в мотивите на съдебното решение изводи са в противоречие със събраните по делото доказателства. Разпоредбата на чл. 98, ал. 2, т. 4 от ЗДвП установява забрана за паркиране на места, определени за хора с трайни увреждания, за нарушение на цитираната норма се налага глоба в размер на 200 лева на основание чл. 178д от ЗДвП. Не е спорно, че на конкретното място за паркиране на [улица], правилата за паркиране са били ясно и недвусмислено указани с поставени пътни знаци, които са били видими. На въпросното паркомясто е възможно паркиране на един автомобил и към момента на проверката е било заето от МПС с ДК [рег.номер на МПС] , различно от това на ответника по касация. Видно от представения снимков материал, изготвен на мястото на извършване на нарушението, автомобилът на В. е паркиран на съседно паркомясто (пред мястото обозначено за паркиране за лица с трайни увреждания), като МПС е разположено извън зоната на действие на пътен знак Д21, поради което не е допуснато нарушение на разпоредбата на чл.98, ал. 2, т.4 от ЗДвП и неправилно е ангажирана административнонаказателната отговорност на В..

С оглед гореизложеното и поради липсата на релевираните с жалбата касационни основания и на други такива по чл. 218, ал. 2 АПК, установени от касационната инстанция служебно, оспореното решение, като законосъобразно, следва да бъде оставено в сила.

Мотивиран така и на основание чл.221., ал.2, предл.1-во АПК, вр.чл.63, ал.1, изр.2-ро ЗАНН, Административен съд-София-град, XII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 12.04.2021 г., постановено по н.а.х. дело №9525/2020 г. по описа на Софийския районен съд.

Решението е окончателно и не може да бъде обжалвано и/или протестирано.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.